

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32282/2023
18.07.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, чији је законски заступник Градско правобранилаштво, ради накнаде, вредност предмета спора 1.032.000,00 динара одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2503/2023 до 23.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 18.07.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2503/2023 до 23.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2503/2023 до 23.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 26200/21 од 08.05.2023. године, ставом 1. изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени Град Крагујевац да тужиљи АА из ... на име накнаде за бесправно одузету непокретност означену као удео од 43/3455, на кп.бр. ..., земљиште под зградом и другим објектом у Улици ... у површини од 0.32.25 ха, уписан у лист непокретности број .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиље за који није исплаћена накнада и за површину од 0.00.40 ха, а овај удео је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означене по старом премеру као кл.бр. .. и од кл.бр. .. КО Крагујевац, у мерама и границама датим у 1. ставу изреке првостепене пресуде, исплати износ од 1.052.706,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 08.05.2023. године па до коначне исплате. Ставом 2. изреке обавезана је тужилја да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2503/2023 до 23.08.2023. године одбијена је жалба тужиље и потврђена је првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила благовремену ревизију, позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

Побијаном другостепеном пресудом, правноснажно је одбијен тужбени захтев којим је тражено да тужени исплати тужили накнаду за бесправно одузету непокретност ближе означену у изреци првостепене пресуде. Према разлозима нижестепених одлука, у конкретном случају утврђено је да је правни претходник тужиле лишен својине на предметној непокретности уз одређену накнаду, а на основу одлука надлежног органа донетих у поступку у којем је постојала правна заштита. Након што је донето правноснажно решење о одређивању накнаде, односно поравнање о одређивању накнаде за експроприсане непокретности власник је постао корисник експропријације, па ранији власник, односно његови следбеници не могу изнова да захтевају по новим тржишним условима утврђивање висине накнаде за експроприсано земљиште, већ је тужила, односно њен правни претходник, у случају да сматра да му није исплаћена накнада, могао у законом прописаном року да захтева и извршење уговореног поравнања које је имало снагу извршне исправе, односно исплату утврђене накнаде. Из наведених разлога нижестепени судови су одбили тужбени захтев.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Ревизијским наводима суштински се указује на погрешно утврђено чињенично стање у погледу корисника експропријације из поравнања од 1971. и 1975. године, и понављају наводи који су истицани током првостепеног и другостепеног поступка у том погледу. Чињенично стање не може бити предмет оцене по посебној ревизији, па стога ревизијски суд ове наводе није ценио. У ревизији се не указује на различиту судску праксу у предметима са истоврсном чињеничноправном садржином, нити на правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити се указује на потребу за новим тумачењем права, па Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП-а прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је дана 28.12.2021. године. Имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела износи 1.052.706,00 динара, што представља противвредност од 8.975,30 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, закључује се да ревизија тужиље није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗППа.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић